

॥ २ ॥ ३ ॥ पर्णादवचनं कनुत्वंकितवच्छित्वावस्त्रार्धप्रस्थितोममेत्यादिश्रुत्वा विरूपोऽस्वबाहुकः कश्चित्पुत्रं रदत्तवान् तल्लक्षणएवायमितिभावः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥

अभ्येत्यकुशलं भद्रेऽदुपूर्वसमाहिता ॥ पृच्छेथाः पुरुषं त्येनं यथा तत्त्वमनिन्दिते ॥ २ ॥ अत्र मे महती शंका भवेदेष न लोच्यते ॥ यथा च मनसस्तुष्टिर्दयस्य च निर्वृतिः ॥ ३ ॥ ब्रूयाश्चैनं कथां त्वं पर्णादवचनं यथा ॥ प्रतिवाक्यं च सुश्रोणिबुद्धेयास्त्वमनिन्दिते ॥ ४ ॥ ततः समाहिता गत्वा दूती बाहुकमब्रवीत् ॥ दमयंत्यपि कल्याणी प्रासादस्थाल्युपैक्षत ॥ ५ ॥ केशिन्युवाच स्वागतं ते मनुष्येन्द्रकुशलं ते ब्रवीम्यहं ॥ दमयंत्यावचः साधुनिबोध पुरुषर्षभ ॥ ६ ॥ कदा वै प्रस्थिता यूयं किमर्थमिह चागताः ॥ तत्त्वं ब्रूहि यथान्यायं वैदर्भी श्रोतुमिच्छति ॥ ७ ॥ बाहुक उवाच श्रुतः स्वयं वरो राजा कोसलेन महात्मना ॥ द्वितीयो दमयंत्या वै भविता श्व इति द्विजात् ॥ ८ ॥ श्रुत्वा तस्य स्थितो राजा शतयोजनयापिभिः ॥ हयैर्वा तज वै मुख्यैरहमस्य च सारथिः ॥ ९ ॥ केशिन्युवाच अथ यो सौ तृतीयो वः सकुतः कस्य वा पुनः ॥ त्वंच कस्य कथंचेदं त्वयि कर्म समाहितं ॥ १० ॥ बाहुक उवाच पुण्यश्लोकस्य वै सूतो वाष्णो य इति विश्रुतः ॥ स न ले विद्रुते भद्रे भांगा सुरिमुपस्थितः ॥ ११ ॥ अहमप्यश्वकुशलः सूतत्वे च प्रतिष्ठितः ॥ ऋतुपर्णेन सारथ्ये भोजने च वृतः स्वयं ॥ १२ ॥ केशिन्युवाच अथ जानाति वाष्णो यः कनुराजानलोगतः ॥ कथंच त्वयि वा तेन कथितं स्यात्तु बाहुक ॥ १३ ॥ बाहुक उवाच इहैव पुत्रौ निक्षिप्य नलस्य शुभकर्मणः ॥ गतस्ततो यथा कामं नैष जानाति नैष यं ॥ १४ ॥ न चान्यः पुरुषः कश्चिन्नलं वेत्ति यशस्विनि ॥ गूढश्चरति लोके स्मिन्नष्टरूपो महीपतिः ॥ १५ ॥ आत्मैव तु नलं वेद याचास्य तदनंतरा ॥ न हि वै स्वानि लिङ्गानि नलः शंसति कर्हिचित् ॥ १६ ॥ केशिन्युवाच यो सावयोध्यां प्रथमं गतो सौ ब्राह्मणस्तदा ॥ इमानि नारीवाक्यानि कथयानः पुनः पुनः ॥ १७ ॥ कनुत्वं कितवच्छित्वावस्त्रार्धप्रस्थितो मम ॥ उत्सृज्य विपिने सुप्तामनुरक्तां प्रियां प्रिय ॥ १८ ॥ सा वै यथा समादिष्टा तथा स्ते त्वत्प्रतीक्षिणी ॥ दत्तमाना दिवारात्रौ वस्त्रार्धेनाभिसंरुता ॥ १९ ॥ तस्या रुदंत्याः सततं तेन दुःखेन पार्थिव ॥ प्रसादं कुरु मे वीर प्रतिवाक्यं वदस्व च ॥ २० ॥ तस्यास्तत्प्रियमाख्यानं प्रवदस्व महामते ॥ तदेव वाक्यं वैदर्भी श्रोतुमिच्छत्यनिदिता ॥ २१ ॥ एतच्छ्रुत्वा प्रतिवचस्तस्य दत्तं त्वया किल ॥ यत्पुरा तत्पुनस्त्वत्तो वैदर्भी श्रोतुमिच्छति ॥ २२ ॥ बृहदश्व उवाच एवमुक्तस्य केशिन्या नलस्य कुरुनंदन ॥ तदयं व्यथितं चासीदश्रु पूर्णं चलोचने ॥ २३ ॥

॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥